

БОЯН БОЙЧЕВ

ДЕН БЕЗ ТЕБ

chitanka.info

Този ден е толкова тъжен и пуст.
Студен. Дърветата виновно мълчат.
Защо? Не посмях да ги попитам.
В техния свят съм само посетител.
На деня, изглежда, също съм чужд.
Какво да кажем за останалия свят.
Оловното небе безмълвно ме притиска
До стената, в ъгъла или където искате.
Уморен съм, но не мога да седя
На пейката, защото тя е счупена,
Някой като стръкче доброта
В себе си ненужно е пречупил.
Денят е тъп, като сапунен сериал,
Лошото е, че играя в него роля,
Преминавам през парадния портал
От този празен ден прогонен.
Този ден изтрещява като изстрел,
Няма птици, хора, няма нищо.
Няколко листа от студа трептят,
Политат за пръв и за последен път
Към земята. Тя мълчи. Аз мълча.
Денят рухва от пръстите на дърветата.
Защо? Дърветата виновно мълчат.
Нощта погребва този ден навеки.
Тъжен, студен, пуст, нежелан —
Да бъде друг денят е лъжовно,
Затова като мен прибира се сам.
Къде ли те скри, нахално виновен?
Това едва ли е ден, едва ли го има
Или е просто до болка нелеп,
Затова отива си сам и безимен.
Това е просто ден без теб, без теб.

4 декември 1998 г.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.